

(המשך מעמוד 27)

כי השופט יאשר בקלות רבה את בקשת המישטרה, בעיקר מאחר שאלימלך ידע לספר לשופט כי שלושת שותפיו של גבי ריאל החטיפה עדיין לא נעצרו, וכי מישטרה פחתו של גבריאל פתחה במסע שיכנוע ואיום כנגד מישפחתה של רבקה, בדרישה שתבטל את התלונה על החטיפה.

עיסקה עם המישטרה



אך כאן נכונה לשופט ולקהל הצור פים במישפט, הפתעה. עורך-הדין של גבריאל, יונה גורן, פרש בפני השופט את יריעת היסטוריית מינהגי החטיפות בגורן זיה. הוא אף הביא עימו ספר בשפה האנגר לית, על מינהגי החיזור בארצות שונות, ובו ראיות על מינהגי החטיפה הגרוזי, בצד תמונות-עירום ופורנוגרפיה ששיעשה כל מי שהציץ בספר.

גורן אף הביא עימו את אחד מוזיקני העדה הגרוזיות, כדי שיעיד עדות חיה על המינהג ויספר כיצד חטף אף הוא את אשתו, שנים רבות קודם-לכן, בגרוזיה. בפסק-דין ארוך ומזומק קבע השופט, כי הוא מאמין לגירסת הנאשם על המינהג הגרוזי, אולם קבע כי המעשה שעשה גבי ריאל מוגד לחוקי מדינת ישראל, הכל כמינהג המדינה/ דרשו כבר קדמונים. אמר השופט, "ואין ספק כי הכוונה ל" מדינה שבה נמצאים, ולא למדינת המוצא." למרות זאת החליט השופט לשחרר את

ייועד, שם נוהגים בה בכבוד רב, ממלאים את כל מחסורה ואוסרים על התנהגות-לעתידי להתקרב אליה. אם עולה המשא-המתחן על שירותן, מוחזרת הבחורה אחרי-כבוד, בלתי-פגועה, לבית-הוריה, וממתנה לחטיפה הבאה שלה, עליידי מחזר גרוזי אחר, אולם אם מצר ליה המשא-המתחן, חוזרת הנערה לבית-הוריה כארוסתו של החוטף עד לחתונה. את הנוהג הזה הכירו יפה סבא יצחק, והחתן המייועד גבריאל. גם רבקה הכירה אותו, אלא שהיא לא הסכימה. "בכלל אני עוד לא רוצה להתחתן, ובוודאי שלא עם גבריאל." אמרה פעם לחברת-כיתה שלה. הסבא לא ויתר. "היא עוד תשנה את דעתה, היא תשב כאן כמה ימים ותראה שאנחנו מישפחה טובה ותשנה את דעתה." אמר לנכדו גבריאל. אך גבריאל החל חזר שש. הוא הכיר טוב יותר מסבו את מצר אות החיים הישראלית. הוא פחד שמא תזעק המישטרה, והוא יואשם בפלילים. הוא ניסה לשכנע את הסב להחזיר את רבקה לביתה, אך הסב עמד על דעתו. לגבריאל לא נותרה ברירה, והוא נכנע לסבו. כאמצעי-ביטחון הוא החתים את שרה על שני מיכתבים, האחד כתוב ע"י רית והשני גרוזי, בהם היא מצהירה כי לא פגעה בה לרעה, וכי החטיפה כולה נערכה מרצונה החופשי, על-פי המינהג המקובל.

עיר ללא רחמים



על נסיבות כתיבת המכתב חלוקת הדיעות. גבריאל הביא אותם כראייה לחפותו, ואילו רבקה טענה, חמישה ימים לאחר-מכן, במישטרה, כי הם הוצאו ממנה באיומים: "שניים מהחברים של גבריאל אמרו לי שאם אני לא אכתוב את המכתב הם ירצחו את אבא שלי. הם גם אמרו לי שהם באים מעיר אחת ב" גרוזיה שידועה באכזריות הרבה של תור שביה, כך שלא תהיה להם שום בעיה לרצוח את אבא שלי."

אולם לגבריאל ולשלושת חבריו, חיים החינשוילי, אנוור מגרלשווילי וסימון אדווישווילי, לא היתה הזדמנות לרצוח את אבא של רבקה.

מייד אחרי שיצאו החוטפים יחד עם שללם מן הכיתה, התעשתה המורה ורצה כבהלה לחדרו של המנהל. לאחר שהבין המנהל מדיבורה המנומנם את אשר אירע, הוא מיהר להזעיק את המישטרה. כששמע מפקד מישטרה אשקלון בטלפון את פירטי הפרשה, הוא ידע כי רק שוטר אחד יוכל לטפל בפרשה: רס"ר אלי אלי-מלך. אלימלך נחשב במישטרה אשקלון כמומחה לענייני הגרוזים: "הם מכבדים אותו ופחדים ממנו בעת-רובונה-אחת". מעידים עליו חבריו השוטרים.

אלימלך יצא מייד לבית-הספר. משיחות עם תלמידים, שהכירו את פרשת הרומן בין רבקה לגבריאל הבין מייד את הח"טיפה ואת ריקנה. "אל תדאג, המפקד," דיווח למפקדו, "הם לא יגעו בה לרעה. הם יחזיקו אותה רק עד שיגמרו עם ההררים שלה על החתונה."

אך החוק היבש לא יכול היה להמתין עד לסיום המשא-המתחן. בינתיים הוזעק גם אביה של רבקה להתנתח-המישטרה, והביע את התנגדותו המוחלטת לנישואי בתו עם גבריאל, אך מהחטיפה לא היה האב מוד"אג: "הם יגיעו עוד מעט אלי הביתה, או אני אגיד להם שאני לא מוכן לחתונה, והם יחזירו את הבת שלי." אלימלך, הב"קיא במינהגי הגרוזים, מיהר לכרר מיהי האישיות החשובה ביותר במישפחתו של גבריאל. כשנודע לו כי זהו הסבא יצחק, המתגורר בלוד, מיהר לשלוח לבית הסבא מישטרה לוד.

בשעה שש בערב, שמונה שעות אחרי שנחטפה, חולצה רבקה מבית יצחק חגרי-אשווילי עליידי שוטרים, שלקחו עימם גם את הסב וגם את גבריאל. שלושת ידידיו של גבריאל, שעזרו לו בחטיפה, מיהרו להסתלק מהמקום עוד קודם ש"הגיעה המישטרה. הסב נחקר עליידי מישטרה לוד ושחרר, ואילו גבריאל הועבר לאשקלון למעצר.

יומיים אחרי-כך הובא גבריאל בפני שו"פס-השלום האשקלוני שמואל נחמיאס. המישטרה ביקשה להאריך את מעצרו ב"15 יום. מיקרה-חטיפה הוא פשע חמור לפי סעיפי החוק, והחוק המיוחד לגבי חטיפת קטינה חמור פי-כמה. נדמה היה

מדינת ישראל
משרד החקלאות



להלן לוח מחירים המוסכם לשבוע

26.9.75 עד 21.9.75

לצרכן

עגבניות מעולות גזר	2.95	ל"י לק"ג
צבילים	4.60	" "
פלפל — נהיה וקליפורניה	1.65	" "
תפוא"ד בתפוזרת	2.90	" "
תפוא"ד ארוזים	1.95	" "
בצל יבש	2.20	" "
בצל יבש ארוז בשקיות של 2 ק"ג	1.25	" "
	1.50	" "

ירקות

עגבניות מעולות

גזר

צבילים

פלפל — נהיה וקליפורניה

תפוא"ד בתפוזרת

תפוא"ד ארוזים

בצל יבש

בצל יבש ארוז בשקיות של 2 ק"ג

פירות

תפוחים גרנד אלכסנדר

גודל 6 י-ם

2.50

תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6.5

3.00

תפוחים זהוב גודל 6

3.00

תפוחים אורליאנס גודל 6.5

3.40

אגסים ספרונה גודל 5

3.50

אגסים ספרונה גודל 5.5

4.50

ענבים רבוקי, תמר בירותי

2.75

עופות

פממים קפואים כטיב מעולה

בשקיות שקופות גודל 1

11.00

(עד 1.4 ק"ג העוף)

10.00

גודל 2 (עד 1.6 ק"ג העוף)

9.00

גודל 3 (מעל 1.6 ק"ג העוף)

דגים

בקלה — פרום אחיד עשוי

מדגים שמשקלם לא פחות

מ-250 גר'

בסוף

10.00

8.50



רס"ר אלי אלימלך
גרוזולוג

גבריאל בערבות, כאשר הוא מזהיר אותו שלא יתקרב לביתה של רבקה ולא ינסה להשפיע או לאיים על מישפחתה. לטענתו של התובע, כי משום העובדה שלשלושת השותפים-למעשה עדיין לא נעצרו יש להשאיר את גבריאל במעצר, השיב השו"פס כי אין כל קשר בין שני הדברים, וכי על המישטרה מוטלת האחריות לעצור את השלושה, ולא על הנאשם.

ואומנם, שלושת חבריו של גבריאל, חיים, אנוור וסימון, לא נתפסו. אמרו לנו שיכניסו אותנו לחמש שנים בית-סוהר, הם סיפרו אחרי-כך לעורך-הדין גורן, "או בשביל מה שנלך למישטרה?" שבועיים אחרי החטיפה עדיין הסתובבו חופשיים, עד שגורן הצליח להגיע לעיס"קה עם המישטרה: הם ייעצרו ל-24 שעות בלבד, ואחרי-כך ישוחררו בערבות. רק אז הסכימו השלושה להסגיר עצמם, וה"מישטרה עמדה בתנאי-העסקה. בסוף ה"שבוע שעבר, אחרי שבילו יום אחד בלבד במעצר, שיחרר השופט נדיב את השלושה בערבות עצמית של 1000 לירות.

אך במושבה הגרוזית באשקלון ברור כי הפרשה עדיין לא הסתיימה. המישפטים ו"המעצרים אינם מעסיקים כלל את נכבדי העדה הגרוזית. השאלה היחידה המטרידה אותם היא: האם יינשאו גבריאל ורבקה או שרבקה תבגוד במינהגי העדה שלה, ותסרב להיחתף שוב על ידי גבריאל, או, כפי שטען בשמם עורך-הדין גורן, בבית-המישפט: "האם יינתן לזוג למלא את מציאות פרו ורבו?"

חשבון 1986

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן חספ-רות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחסור פסל וחילוק יש למצוא איזו סיפרה מצוין כל סמל של ריבוע.

